

Isus - Autorul credinței

Sâmbătă, 13 octombrie 2007

Gili Cârstea

În timp ce lumea întregă vorbește despre credința în Isus, cei care au văzut puțin din slava neprihăririi lui Hristos încep să înțeleagă că importantă este credința lui Isus. Avem aici două concepte complet diferite, așa spune chiar opuse, și care afectează dramatic înțelegerea planului de mântuire.

Multe traduceri ale Bibliei au scăpat complet sensul expresiei folosite de Pavel, iar traducerea Cornilescu nu face excepție: "Credința lui Isus" a fost tradusă de cele mai multe ori prin "credința în Isus."

Iată câteva exemple unde Pavel spune "credința lui Isus," iar traducătorii au spus "credința în Isus":

"Dar acum s-a arătat o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, fără lege – despre ea mărturisesc Legea și proorocii – și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința lui Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nicio deosebire" (Rom 3:21-22).

"Pentru ca, în vremea de acum, să-și arate neprihănirea Lui în așa fel încât să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce are credința lui Isus" (Rom 3:26).

"Totuși, fiindcă știm că omul nu este socotit neprihănit prin faptele Legii, ci numai prin credința lui Isus Hristos, am crezut și noi în Hristos Isus, ca să fim socotiți neprihăniți prin credința lui Hristos, iar nu prin faptele Legii; pentru că nimeni nu va fi socotit neprihănit prin faptele Legii" (Gal 2:16).

"Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința Fiului lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine" (Gal 2:20).

"Dar Scriptura a închis totul sub păcat, pentru ca făgăduința să fie dată celor ce cred, prin credința lui Isus Hristos" (Gal 3:22).

"În El avem, prin credința Lui, slobozenia și apropierea de Dumnezeu cu încredere" (Efeseni 3:12).

“Și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința lui Hristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu, prin credință” (Fil 3:9). [Versiunea King James].

Deși nu a avut cui să explice profund acest subiect, Pavel a înțeles și s-a exprimat corect. Calea lui Dumnezeu de a mântui pe oameni este prin credința lui Isus, adică ceea ce credea Isus despre motivul pentru care El trăia în neprihănire. Hristos nu vorbea de la Sine, nu făcea minuni prin puterea Sa, nu judeca după cum aprecia El și nu decidea singur ce are de făcut. Pentru toate acestea El avea o singură explicație: “Tatăl care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.”

Pentru prima oară de la căderea lui Adam în păcat, un membru al familiei omenești – Fratele nostru mai mare, al Doilea Adam – producea o credință nouă, o cale pe care nu mai mersese nimeni până acum. În acest sens este adevărat că El este autorul și desăvârșitorul credinței noastre. Hristos trăia o experiență absolut nouă, un alt mod de viață, al cărui patent îi aparține în totalitate:

“Să ne uităm țintă la Autorul și Desăvârșitorul credinței, adică la Isus, care, pentru bucuria care-l era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea, și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu” (Evr 12:2).

Aici Pavel spune “Autorul și Desăvârșitorul credinței,” adică acea credință specială prin care El a trăit în neprihănire și a înfruntat toate vicleniile iadului fără să piardă pentru o clipă încrederea că aceasta este calea consacrată pentru desăvârșirea creștină. El era împlinirea perfectă a noului legământ, semnat cu sânge și ratificat printr-o viață de perfectă ascultare de legea lui Dumnezeu. Credința lui Isus a fost clar exprimată: “Tatăl, care locuiește în Mine.”

Despre așa ceva vorbește Ioan aici, exact în contextul soliei îngerului al treilea:

“Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus” (Apoc 14:12).

Doar oamenii care au credința lui Isus vor îndrăzni să strice “lucrările diavolului” în această efuziune generală de ecumenism, avertizând lumea că se închină unui hristos fals, și că urmările vor fi devastatoare. Doar ei vor înțelege, și vor expune, viclenia cu care diavolul “s-a așezat în templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu,” în timp ce toată lumea crede că acolo stă Dumnezeu.

Credința în Isus poate însemna orice, și s-a dovedit că, deși practică de secole, nu a produs roadele făgăduite în Evanghelie. Poporul nostru nu a descoperit încă “puterea lui Dumnezeu pentru mântuire,” ascunsă în solia neprihănirii lui Hristos, și de aceea nu poate beneficia de lumina propriei lui doctrine despre sanctuar.

A sosit timpul să privim din nou, cu mare atenție, la credința al cărei autor este Isus, și să descoperim în ea calea consacrată către desăvârșirea creștină.